LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

rabiles continet quia erit ad eandem animam in exigit 168
dependentiam a de ejusdem et id propterea Logicam quoniam
negat aliquid destructivum essentiae ejusdem animae. Rx 2o
quia aliis quantitatem reddi impenetrabilem quia ubi
circumscriptivum licet annexam exigentiam physicam pen-
etrationis.

Res ex hoc sequitur quod impenetrabilitas au-
95 tem penetrata quod ubi sit impenetrabilis
quantitas et quod fiat annexam exigentiam physicam alteri-
us corporis in eodem loco. Unde quando duo corpora essent in eodem
ubi circumscriptivo unum ubi nec reciperet aliquid
destructivum suae essentiae sed solum emitteret nega-
tionem dependentiae cum aliis ubi nec est id ad penetrationem
cum aliis ubi; nam penetrationes non dicuntur propriis ubi-
bus sed propriis formis nec in ubibus dicuntur penetrati
utique quod illud sit penetrata ut quod est praecise
penetrationi; ubibus autem non sunt [illegible] penetra-
bili. Declaratur haec doctrina exemplo duarum substantiarum
quae distinguuntur eadem ratione. Substantia in potentia
cum hos effectus in ratione id est illam redderent [illegible]
et [illegible] non eius esse [illegible] id est unam non habet ali-
am neque utique quod [illegible] effectus sunt in [illegible] etiam
sunt [illegible] in [illegible].

96 Ry. 3o: ab aliis exemplis sumitur unio
est essentialis [illegible] et [illegible] potest [illegible]
[illegible] aliam unitatem id fiet in unione physica et
[illegible] Domini quod fuit unio [illegible] Hy-
postatica. [illegible] essentiam non est [illegible]
bus et [illegible] alibus. [illegible] 13

ab essentia est subiecta et tum sit in subiecta contingenter
per entitatem. Ad 1um Minor. Dubitari potest per suam essentiam est fa-
cti independens a subiecto in essendo et tum potest dependere
per mediam entitatem. Secundo est ipsum ipsam est incapax
existendi seu per se ipsum est capax existendi et tamen existit
actu non potest esse in existendo possibile: ergo tum aliud sit per se ipsum fa-
cti independens a subiecto educibilis potest ab illo dep-
endere sat dico.

Ad 2um dicendo Min. unio in-
97 ii Marie humanae Christi Dei quaeuis
nata Hypostatice Verbo Divino non idea desinit esse
fatur et essentialiter unio suorum extremorum sed quia solo essenti-
aliter ab inde illius non potest unire per aliam unionem. Sic
unita Verbo Divino per aliam unionem non tollit quominus
sit immediate et essentialiter unio suorum extremorum, imo potius confir-
mat eam talis quod unio est essentialiter et immediate unio dua-
rum extremorum, neque dico potest fieri non unitiva immediata ho-
rum extremorum: ergo sic licet non sit essentialiter et immediate indepen-
dens nec dico potest fieri non independens.

Ad 2um dicendo Ma. Paries per suam
essentiam non est capax albedinis, id est per suam essentiam ex-
cludit esse essendi album. Neque per suam essentiam non
est capax albedinis, id est dicit per essentiam contrarie albus non est ess-
entia est indifferentia - dico Maj. unde Paries per suam essen-
tiam neque est albus neque non albus sed ad utrumque est
capax et ad utrumque est indifferens. Sic et Paries
per suam essentiam neque est ubicatus neque non ubicatus
sed ad hoc indifferentiam ad ubicationem et ad illius negatio-
nem. Si tamen Paries fuit non albus, seu excluderet per essentiam
esse essendi album nec dico posset fieri albus.

sit ex eo qd p suam essentiam ñ dicatur nec dici L 7°
pt fieri ab alio unde ē qd p suam essentiam excludat
dependentiam nec dici pt dependere.

Ad 3um dic negando min. quia independentia
98 accipienda contentum ñ ideo dicitur ēē subiecta
id sed dic qm tam seu extensionalitatis esse ē ca-
pax. Sit dicta ex eo qd accipit illum ñ ideo dependere
a subiecto et sit quantitas id sed dic ratione quantitatis
ē capax.

Ad 4um dic neg. min. Eucharistia
99 p suam essentiam ē capax independentia
a subiecto indistincti omnino et sic ēē ē capax inde-
pendens tam omnino qm omnino nec aliis, unde in ea ē
magis ē capax independentia omnino nec dici pt dependere a subiecto inde-
pendens ē ratione quantitatis unionis ... illius di-
citur omnino dependere a subiecto in ratione ... ē capax in-
dependentia ... dependet omnino a quantitate ... tamen a subiecto
inhaesionis ... dependentia ... illius independentia ... dependentia
... tamen a subiecto ... dependentia ...
... a subiecto. Ad 5um dic neg. min. ... de ipsa L 33
inhaesionis L 33 ē capax ... existendi ...
... ita ... ipsa ...
ipsam ē capax ... existendi ... et ... i-
... ē capax ... existendi ... unde ... existit ...
... ē ... capax existendi. ——

§ 5

Diluuntur alia argumenta.

401 Arg. 4 et ab aliis expositis tum subsisten-
tiae creatae independentia et independentia
a sua natura. Quia tum sumptum est essentiale pro ipsum sig-
num creato et tamen dependet potest fieri signum increato
si prius cognitae. Secundo lumen gloriae est essentiale quod et
tamen sic dependet non quod sua species infirma. 4 cum de gratia
ultimo quod tamen creatae ad ista est essentiale actualis et sit
dependet non ulterius sive singularis per actum. Secundum intel-
lectus pro de ipsum est incapax videndi Deum et tamen potest
divinum illum videre per quamvis actualiter actus. Et pro de ipsum
incapax tamen videt [illegible] potest illum dein tamen.

402 Ad primum dicimus subsistentiam creatam
dependentia ab ulteriori tum ad a sua natura
negamus: unde in ea de quo subsistentia creata indi-
pendentia non potest in ea dependere. Si quod est sit creatae independen-
tia ab ulteriori et non a sua natura idea ab hoc est non ab
illo potest dependere. Ad secundum dicimus dicitur negamus ipsum est ob-
iectum pro secundum signum creato id est potentialitas est essen-
tia est incognitus neque est essentiale pro de ipsum dignitate
id est non est dicit formaliter in cognoscere pro aliquid dis-
tinctum de ipso est ita deus prius creati cognitionem tantum.
Confirmatio ipsius de ab est indirectus ad cognitae de ea sit cognitae
cognitae prius est signum creato sed cognitae prius est sig-
num increato sed non actualis non indirectus ad sit talis
dependens de quam est independens.

403 Ad secundum dicimus dico negamus lumen gloriae est ess-
entiale quod in eius signatis dicitur de in talis de
non potest fieri non ipsius sive species: est essentiale quod in eius esse
alio neque de in tale est potest esse species infirma. Ad quod
dicitur dicimus negamus quod de gratia ultimo quod tamen creatae ad plura

ō essatr utiq; si sumatr illa via reduplicative tam 172
9 fru utij et id sit ō pt ubi vis ee singlr. Si
sumatr ead via specifice sub fris utilij ocus maij.
und via specifica et sin se nec i singularibus utij ee
idw pt fieri utij si attedant via utilitates et sing-
ularij si attedat radio ad diij.

Ad sum lete nando maij qd mer et-
104 tuij n e pble in la pox videndi Deum d
p negoim eleuij t luminij gloria. Sic hiad eleu-
aitri t lumen gloria pt Deum videre si n hiad
eleuoim aut lumen illum n poerit videre. t di-
qua maij mer illuj e in lapox videndi Deum si spet
etr sin uirtem mere natum odo; si spectetr sin
uirtem obedientialem neg. maij.

Arg 6 a opiu illud qd e fcatr te n poet fi-
105 eri n te fcatr pt tn fieri n te 9gtr; fg
opiu nra aia n fcat n ee independens fcatr tn poerit
fieri n independens seu dependens 9gtr. Prob. aiij qd
ee te fcatr sol oppit n ee ti fcatr n uo n ee ti
9gtr; fg etc. Confirmando aiij d illiuj pdoem qa ee te
fcatr n sol oppit n ee ti fcatr sd etu n ee ti 9gtr
et ads e qd tam ee n te fcatr qm ee n te 9gtr des-
truit essiam illiuj qd e te fcatr. und utrumq; tenu
uer vi sui in et essatr. Sed et qd negas opponatr
d termuiad essatr fcaim natum nec 9gtr pt opati 9-
illud. Sed ad id qd dat opportet ad termuat
essatr realiter nec 9gtr pt fieri irreali: 9 sit ex
ex qd nra aia opponatr d termuad essatr depen-
diam nec 9gtr poerit fieri dependens.

106 Resp: Sed independentia aia negativa

475 excludit independentiam essentiam et compositionem independentia
nis positivae in exigentia dependentiam compositionem: nam h-
abet illi non opposite contradictorie; ergo eidem potest admittere
dependentiam a subiecto eodemque. Et tandem tum omnino quod
non assignabile maiori ratione licet independentia negativa
oppositae utrique dependentiae non cum independentia positiva.
Confirmatur quod indivisibile tam positive quam negative sum-
ptum excludit indivisibilitatem essentiam, de cognitione
quod id dicendum de independentia aliena.

407 Ad insinuatam probandam deitatis independenti-
am positivam aliam non opponi contradictorie
dependentiae secundum contradictionem sumatur. Ratio quod haec deitas
dante non negationem de formam naturam opponi contradictorie
dependentiae si contradictorie sumatur, explicatur sed invertentem
positive sumptam non opposite contradictorie contrarie patet de qualitate op-
posita. Contrarie equivocatio de excludit nullam esse patet invertita
eam fieri vitale quod id dicendum de aliena.

408 Arg. 6° illud quod per se ipsum est forma vitale
potest fieri vitale per aliud: ergo et illud quod
est per se ipsum formae vitae potest fieri non vitale per aliud. Consequentia patet ex pa-
ritate argumenti prob. 1° quod Deus qui est essentia intelligibilis
se ipsum potest fieri per aliud intelligibilis per speciem impressam.
2° nam illud est essentia ... et non potest fieri per aliud quod sit
per speciem tam impressam quam expressam. 3° minus per se ipsum
unitus suae deitati potest tamen unitionem secundum eandem deitatem:
ergo etc.

409 Et distinguo minorem illud quod per se ipsum est forma
vitae potest fieri vitale per aliud in eadem linea
in qua est forma vitale nego; in alia linea in qua non est vitae forma concedo
et ratio est quod illud quod est per se ipsum forma vitae in una

vë in ea ē ultima äalitas. unde si in ea vë fiat[illegible] 174
p aliud n erit ultima äalitas ac p cons n tē et sic
amitterd suam esiam sic cognitio qd ē esiatr depta
dbti p de ipsum n pt in hac vë fieri cognitio seu de
ptbe p aliam cognitionem quia pot fieri cqir cognitionem
aliam qd ē cogs cognitive.

Unde pt solvi ad 2am p Sdum antis. dis

113 in lum dicte Dr q ē esiatr illigi-
bilis p de ipsum apdatr pt fieri cqir illigibilisa
ut p Sdm impstam dbi: pt fieri cqir illigibilis
apdatr neg. unde Dr sol apdatr ē illigibilis p de
ipsum quia d se ē pxim illigi d uideri. nam sic ipsa
autr sit autr uidetur, n tn ē p de ipsum ulta äa-
alitate cognibilis, sd p aliud distinctim vq p d cursum
oppidum et p lumen gloriae aut p spim cognibili. in
illa q vē in q ē fatr p de ipsum illigibilis n pt p al-
iud fieri illigibilis: quia cū in alia vē im q illigibilis
n ē p de ipsum ultima äalitate pot fieri illigibilis.
d cū aia n sit apdatr sd et autr sit independens
ab ōi subto educatis nulla mo pt ab illo dpendere

Ad 3am p Sdm ltis dicq. maq illusē

111 esiatr qlis in äu 1o et in vē qd ado in
äu 2o neg. maq nam in äu do seu in vē qd recipi-
ens spōr impstar, d cognitiis p esptas n ē esiatr qlis
qd neq p se ipsum ē primum complstum neq p de ipsum
ē complstum. unde tbt fit cqir qlis in ea vē in q n
ē fatr et esiatr qlis. Ad 3am p Sdm ltis nando aiq
qd maq d sit esialis unio ad illiterr sip aliquid
distinctim unitr detinere ēe iniata d esialis
unio, ac p cons amitterd suam esiam.

112 Ex hac solñe d dubij neq unam ubicõem
põe ubicare p aliam, neq unam subsis-
tiam trahi p aliam, neq unam actõem fieri p aliam, ne-
q unam passiõem recipi p aliam d. S. hom pxime
datum. Sed üo una unio pt unire p aliam extra 2
sus, ad qd in unione ad aliam d Maria Xpti Domini
q fuit unita Vbo Divino p unionem hypostaticam:
h ea una ão pot fieri p aliam a prin suo eo
id dum d passive.

113 Quando vero d. e qd unio Sit entia
d estati extrinsec Subalternitati n üo in
ord ad aliam Sui recipi n e unio Sed extrem et So
ecund vero pt ea una relao referri p aliam ad term
ni Suum Sed in e estati d entia tendia ad Suum ter-
um ao üs nunqm pt fieri p aliam qa eet d n eet
entia d estati dependia Sat lui pri in creati ao ea
egrediens entie ao hoc igne ea entie egrediens a Deo qd
Si d penderet p aliam acõm ab alia igne d haec a
ao ea entie d penderet a Deo pam la eet d n eet
entia d estati dependia.

114 Idem dum d passive q e entia dependia
a Deo Sed identica id et dum d ubicõe
n pt p aliam ubicari nam t ubicaretur p aliam in
Sub spatio et jam n eet entia, d estati extrinsec ad
illud t in spatio n Sus d tunc mutare spatium,
qd e ca etiam ubi. Si üo una ubicao alteri uniretur
n ideo diceretur p illam ubicari Sut Si una Subsistentia
alteri uniretur n diceretur trahi p illam, ca utraq Sui
Situativus extrinsec incapax.

Proponuntur, et Solvuntur Argumenta varia.

415 Arg. 1o ideo aia brutis n poet dici educi qa eet imm-
ortalis. Sed Lt sit immortalis spectata poa Dei ordi-
naria tn n spectata poa Dei absolut: ergo etiā Lt sit ineduci-
bilis spectata poa Dei ordinaria erit educibilis spectata
poa Dei absoluta. Et dis Maj qa e immortalis abse neg
qa tale immortalis absolute Maj. Deinde neg. conseq qa n eod
mo competit aiæ immortalitas si sumatur in sū rigore sicut
atq competit ineducibilitas. Nam si immortalitas sum-
atur pro eo qd e atq inannihilabilitas, sic nulli com-
petit creaturæ, cujus esse e poet annihilari a Deo iuxta
qd sortitur dominium creaturis. Si vero immortalitas sumat
pro qd includit incorruptibilitate tunc dicimus aiam eē ita
Lt immortalem ut spectata poa Dei absa n poet extin-
guntur ubi aute n ee Maj. absolute incorruptibilem poet destrui
p annihilationem quam p corruptionem qa ee aliud eet de-
strui p corruptionem et aliud destrui p annihilationem.

Arg. 2o ex aia brutis n poet educi qa
416 illius independa fieri dependens et ob-
inde destrueretur essa aiæ et ipa fieri dependens indep-
endia neq destrueretur essia aiæ: ergo etc. Prob. min.
qa si fit materiis educitur ut crearetur fit dum dal-
conte reale, eet dependens a subiecto eductionis et
independens sit: ergo id dum de aia fieri nunquam min
lad illius p boum ... ante ... de e qd
n e o essia efit mali, de id dum de allidente

446 Ipsi autem ducante dd quod potest educi quod obligitur
ex mis ductarij fit. Sed ita e d illius essentia dependentia
apdatis q n destruitur p creatim q per. unde illa potuim
facta d ipside dependere d independeret p aliqd
diretum nimirum p creationem d eductionem aia brutorum
ista e d sua essentia aia independens si q admitteretur dependentia
destrueret illius essentiam.

447 Seq. q ex aliqd aia brutis sit subtia spualis, si n impeta illius eductio d pot eua illius unio d subsistentia sunt sedia spualis d educuntur: q omnis aia sit subtia spualis poterit educi. Confirmandi vim qd eductio aia n longeo ex illa pris d extra qd sit au esset independens a subsisto eductiis, qd n ussit in subsistentia, d unio datq habet sed spualis atr sed subsistentia d unio dfacto educuntur. ita ea educeretur aia. posita in entitates educunt qd sunt modi imperfectissimi et nullum hem fundum d illis tribuamus cam p fesam qm het aia

448 Seq. 2o aia brutis pot dein educere ab efficiente creato si het ad illius creatim dein educere: q ea poterit dependere a ca mali. Confirmandi vim d. e qd aia brutis n e p dicam essentiam independens ab efficiente creato dd p asim determinat. sic ac quod inde pot tolli d adiriare variatis pris at ista a ca mali independet pratr p dicam essentiam q 2 n potest tolli neq ipsa aia pot fieri dependens.

449 Seq. 2o. essentia aia brutis d requiritur u. itr ab illius independentia: q poterit educi ipsa essentia aia qn educatur illius independentia. Effor

omissa ante nq wam qa eductio e as phica tendens 178
ad tam entitatem q habi apx et id sd Esm inassu-
mendoey medias uno si educeret exraditr d ipsa
independia educeret hoc aude p illius essentiam ab-
ditamus actm creatiuam poe educi fratr sm wem
entys L t n educatr sm specialem wem creis sibi
Angelum et mam tam posse educi sm wem subia
on ia sm d rias inducautes partes qo e inauditum.

Inst. 1o. si daretr subia tum uirtr dis-
120 ta a sua subsistca poss illa subia assu-
mi qn assumeretr illius subsistca; sq ea poterit edu-
ci ppia aia qn educatr illius independia uirtr dis-
ta. Resp. nando aiy tij in ha n foret assumptibilis ob
ipsum inquirys qd sub unio traxit apx ad subiam
et sibi ad subsistciam indertintum ac q inde assum-
eretr et termineretr illum qd om esset inassum-
ptibile et ind terminabile.

Inst 2o: admissibile tectus uirtr tum dys-
121 tij a ha haec assumitr qn assumante
Latoy: sq ea data independia aia caretr ab illa d ista.
poterit educi aia qn educatr independia. Resp. dij aiy qn
assumante Latoy matr d idemtita nq aiy fratr, et q
ad nram sdeream obs tad ia Lex Latoy posse ideta
assumi n aia independia id tota dpendr hoc e qa
Latoy n opponuntr esset assumptioni cen apx
sint subid apx posse assumi qd qd sit qo n assu-
mante apx sm nram ssideratem sm qm sandte
ia et n assumptibilia, independia iis aia esset d
apx opposita illius educibilitate dependia a subis
educibis et ob hanc sim dix subsistentiam neq

479 idrile poêt assumi quia esset oppite assumptiôi.

422 Inst: 3º Subsia Dini Vbi est virtr
dis̃guitur à Nã Diña et tñ assumptiu
humanitatem qn eam et idrile assumere Nã Diña:
ḡ Subr, exiã aiã perit dicti qn idrile educatur illeius
independia bst nando tam qa hic nõ valet argum
à Divinis ad creata qa et illud quum ḡ Sunt idm in
uno 3º Sit idrile ḡ illud qqd ast quenitur uni
quenit et alteri ab eo indistincto nõ valet in Divinis
pp Summam capacitatem communicabilitatem ḡ perfectio eim
illius ḡi in ḡ pdata Diña Sit ast id ut pplexim opp-
dam hoc pria valeant in creatis et ob eand tam relatr
pfonis essia Diña nõ ûs relatr ab illa indistinta relatr pa-
ternitatis nõ ûs Nã Paternitas ē id ḡ Nã Diña nõ ûs ḡ
Filiõ etca — — jt ea dici in Divinis dari distincti
virtutem intrinsecam seu ex polentem tali ḡ Suffet ad
verificandum ḡa dividit ḡ distin in Deo creatis.

423 Inst: 4º unus prior modus jt assumi
qn alius virtr distinctus à Subnatura ḡ prior
alius et realis qn assumatur priorentis hic eõ ḡ Sit ind-
eximius ad Subnam ḡ alterius et ē indiximius ad Subsisten-
dum ē in hærendum sed tñ idrile jt Subsistere ḡ
Subsia ad ḡm ḡrat et sic illud qd jt here Subsistia
jt assumi ḡ Subr unus prior modus aiã nempe exiã
jt dici qn educatur alius prior modus nempe illius ind-
pendia hinc exiã bst eõ nõ ḡ pertiõe habita qd Sr
Respondimus initio ḡ celebris virtr Doctr nº 421
vide ibi resolutionem.

424 Arg: 12 quando Subsistim ē in alio alius
ḡ ḡ nominis alicujus tñ jt recipere

ipsam formam quae ad illa denominatur formam effectum spi- 430
ritum ut patet in Angelis recipiente albedinem quia non denomi-
natur albus ex eo quod sit incapax ejus effectus sed independenter
ab [illegible] est incapax ad denominationem eductam quia posset re-
cipere eductionem quae ista denominatur. Et majoritate uniuscuius-
que formae recepta vel opponitur illius effectui nec illam destruit
ut albedo in albedinem nec opponit nec destruit effe-
ctum Angeli quamvis in illo recipiatur at frigus dum
quando opponitur et destruit illius effectum et sic eductio de-
struit effectum alia sunt causae innovatae et simili.

Deinde si admitteremus animam posse re-
cipere eductionem sed diceret haec eductio sunt
negatus hic albedinem nullo modo est admittenda ejus
eductio tamquam causitas in anima quia ad illum effectum vi-
detur sed diximus num. 92 et haec sunt satis pro hac
gravissima difficultate alii aliqua supponunt quae expedi-
te facile dissolvente.

Dubium XII

An formae materiales tam substantiales quam accidentales possint a Deo creari.

425

Sectio affirmativa de formis localibus tam accidentalibus quam sub-
stantialibus est communis apud Hurt. Arriag. Mastr. et
Lut. Lectum num. 235 quia ad formas accidentales probatur fa-
cile ex nostris doctrinis ubi quantitas est independens
a subiecto ac proinde creata ex quo optimum fit argu-
mentum ad formas substantiales. Probatur deinde ratione quia ad omnes
formas aliae quae formae tam substantiales quam accidentales dependent
a subiecto media passive dicta ut supponimus

Hurt.
Arriag.
Mastr.
Lut.

425 Sed Deus pt auferre passim et se illius substituere actionem creativam q in hoc nulla appareat impl[...] Ergo tex. fr. poterit dici creari. Nil melius extendenda e etiam ad formas speciales vel illectivas volitivas gratiam et [...] accidentia [...] eandem rationem.

Neq obstat 2° qd unius existendi in [...]
426 q hoc creativa sit indebitus f[...] unde ex ind inferas ut possit creari qa ex unius existendi ex [...] subtrahi substituta in speciebus Eucharisticis e indebitus, et tn creatur: creatio tn n e q [...] forma.

Neq obstat 3° qd fr. nullam habeat inclinationem ad creatio qa et quantitas Eucharistica nulla habet inclinationem, et creatur ad solum [...] n [...].

427 Inquires hic utrum fr. subiectus creata faceret unum p se cum mia. Affirmative qa fr. subiectus sit educta s creata sr e incompleta et ordinata ad mam: ergo facere cum illa unum p se. Confirmatur ex [...] Creatio [...] nec obstat quominus faciat unum p de cum mia.

428 Dices 1°. Ut fr. mat faciat unum p de cum mia debet illam informare [...] proportionat ad unius infrandi independ a mia in fr. mat n e proportionatus: ergo fr. mat n poterit creari q et sic n poterit facere unum p de cum mia. Dist. qa unius n e proportionatus id e [...] mat [...] n e proportionatus id e reddit formam materiam improportionatam et incapalem ad faciendum unum p de cum mia neg. [...] parum tn refert qd fr. sit creata t educta ut faciat unum p de cum mia.

429 Inst: sat unio in sensu [...] educta

fa Subiati: q. n. pt facere unum p se cum ma. Confirmando + 82
anj qa sola ais e indebita n. uo unio ais in Creatã
a oppite ornie posit fra habere eandem ipm qm antea
habât Suppõ qo prius educeret.

130 Res 2º: incõpse arinte mam Sublunarem ex dista spei a Celesti si fra Sublunaris uniretur fra Celesti et vice versa n. resultaret unum p se: q. Scti si fra mali Creetur n. faciat unum cum ma. Confirmando etiam d. e qa fa Sublunaris in illa oppõe n. ordatur ad mam Celestem neq. fa Celestis ad mam Sublunarem d ideo ex illis n. resultat unum p se fra uo Sc sit Creata Sc educta si ordaie ad mam al d inde cu illa faciet unum p se.

131 Res 3º qnuis Substitua posit trahere mam alienam media uise dista tn n. pt trahere propriam mam mediãte uise dista ab illam modificãtiõe inite: q. et fra mali n. poterunt in trahere mam oni ab illa dependendo ex pastum mam. Confirmando ... ãnd qa trahere propriam mam uisse ied e d esse Substitua; ut neq. dni posit illam trahere uie d sit miu al berij unica, d esaly ab ipis propria realitati unde sicut ad Dei pt ostare suum effm in ppria realitate. fra uero mali dependent a ma mediata patiõe qa dni pt auferri et Li illius Substitui ais Creatiua qa n. tempe dit qnus ex ma d fra resultet unum p se ad perma-nentia reali.

Dubium 4um

An oes fre modales poirit dini Creari.

232

28 Resp. oes modos pse dici creari una ex copta pase tetiis illigita tam d mis subialib vg subsistentia creata etc. qm d accidatib vg ubi ce tetse etc. ita cys sna apud Suar. Lut. in ptica tr. 2 a 57. Prob. qa oes sui modales pendent a subto media pase dicta: q poterit Deus auferre illam pasem et si illius subsistentiae tasem creatam. Ssit qa sui reales oes qa pendeant a subto mia pase dicta pssint dici creari: sq id dem dsi modalib dslocand best. Diximus a excepta pase qa hab depen- dt mic d efsatr a subto sustentante pro ipsam dd si crearetr deficeret independens a to subto antecederet suam efsiam.

Opp. 1o q varia Sna. Cuj sui modalis pend efsia-

233 dr a priori a subto: sq n pt creari. Sf da ans pen- det etc. ut a ca mali sustentante neg ut a tro qm mice afiias dds: duobus mis pendent qui modales a suis realitatib 1o ut efstiri q recipiunter mia pase dicta 2o ut qtr mia afi- cientes ipsas realitates hic 2o tris pendend ab illis cui efsia- tr ita ut neq dici pt auferri hj dependia mapeius 1 ma qa ddits pendia mia pt bd suppleri a Deo p creaem sic vi- sio pendet dupr a b obto: 1o dependet ab illo ut a termin- ando et hac p suam efsiam 2o dpendet ab illo ut a causa- uente d influente pspcm 1a dependia n pt a Deo sup- leri qa e dependia p efsiam cplisquis pt cu suppleri 2a qa e q aliqd a visbe dictum.

Inst 1o: qd qd creatr pt extare sui subti ex vi cre-

234 ationis sd sui modales n pssunt extare sui subto: sq n pssunt creari. Cf dq may pt etc. si n dete specialis repugnia ex se dicte neq may, nam in oij modalibus date specialis repugnia qa ht efsa- tr afcitudes subiectas realitatib ut n dant creari sufit qd n reci- piante in subtis media pasiue qd tam pt stare cu eo qd n sepa- rentr ab eisdem subtis.

Inst: 2o

135 Inst. 2°. oīs mūs dependet essentr ō ... – 184
iē à Subto ut à trō: q̄ eō ad illo dependebit essentr id à cā mati sustentante. Resp. negando cōm qā dependā mīi à Subto et à trō ēdda pōm adiquitr mūs à realitate ... independā à Subto tanqm trō. dependā eīs mīi à Subto tanqm à cā mati sustentante ē dependā effus oīs aut dependā effui (excepta aīe ... è dicta de ... mia. et pēt speciatr in unie frīx ignir ad suā ... q̄ producitr ab hoc igne et postea ... abaliopīis in q̄ eīde uariate cīo eductud et pās qq mediantibus dependebat tanqm effui à sua cā efficiente et mati.

136 Resp. 2° oīs fra educta pendet essentr à Subto mati sustentante. Pb. mīi educuntr: ē pendent essentr à Subto tanqm à cā mati sustentante. Ad dq̄ mās pendet essentr à Subto mati sustentante appdatr ... aute neq mās undequāq ... Create semp dependet à Subto appdatr.

136 Inst: cad ... n̄ pōt diui dependens ō n̄ dependens: si si mūs create dicitr dependens ō n̄ dependens: q̄ etc. ad dq̄ mās n̄ pōt diui dependens ō n̄ dependens ... dependens à Subto ... à realitate ō n̄ dependens à Subto ut à cā mati sustentante neq ... mūs creatus dicitr independens sub una ... et dependens sub alia q̄ nullum ē inconveniens.

Dub. Suīn 24